

BRIEF VAN DE VOORZITTER

Waarom Agri-Overseas en Tropicultura?

Hoeveel oudere landbouwkundigen, ingenieurs en technici, dierenartsen, terreinwerkers en missionarissen begaan met landelijke ontwikkeling «avant la lettre», hebben niet met een zekere nostalgie teruggedacht aan het «Bulletin Agricole du Congo Belge et du Ruanda-Urundi» dat, samengesmolten met het «Bulletin de l'I.N.E.A.C.» sinds 1852, heeft opgehouden te verschijnen in 1961. Dit tweemaandelijks tijdschrift, tegelijkertijd wetenschappelijk georiënteerd en vulgariserend, maar dan op hoog niveau, was niet alleen het orgaan, waarin hun studies en observaties gerealiseerd of opgedaan in soms moeilijke omstandigheden in Centraal-Afrika, welkom waren, maar het was ook het orgaan dat hen toeliet een band met elkaar te smeden, zij het een onzichtbare, om samen te denken, te voelen, te werken aan de verheffing van de mens in de tropenwereld.

Op het einde der vijftiger jaren bedroeg de Belgische intellectuele «output» op landbouwkundig gebied langs het «Bulletin Agricole» jaarlijks om en bij de 1.800 bladzijden. Voor het eerst verschenen in 1910, was dit tijdschrift sinds vele jaren uitgegroeid tot een gezaghebbend, internationaal vermaard en gelezen landbouwkundig tropentijdschrift. Er zal geen Belgisch landbouwkundige zijn, toentertijd werkzaam in de tropen, of hij heeft met spijt en leedwezen «zijn» BULLETIN zien ophouden te bestaan.

Daar zijn nu reeds meer dan twintig jaar over heen gegaan. Vele van de vroegere auteurs en lezers zijn helaas uit deze wereld weg, anderen hebben zich noodgedwongen moeten heroriënteren, nog anderen, maar dan een minderheid, is in contact gebleven met de landbouw en veeteelt in de Derde Wereld hetzij langs onderwijs, hetzij langs internationale instellingen als F.A.O., hetzij als ontwikkelingshulp in multi- of bilaterale projecten. Maar zij die nog overblijven vormen een minderheid en ook zij zullen weldra voor goed verdwijnen.

De jongeren, en dat zijn nu honderden nieuwe Belgische onderzoekers en technici, zijn verspreid over de vijf continenten. Meer dan twintig nieuwe lichtingen zijn de wereld ingestuurd sinds het verdwijnen van het «Bulletin Agricole». Ze kennen dit laatste niet meer, en, wat erger is, ze kennen elkaar niet meer. Ze weten niet meer wie wie is, waar hun oud-studiemakkers zijn, wat deze doen...

Het veelvuldig contact dat we hebben met mensen op het terrein heeft ons bewust gemaakt van het feit dat er iets moest ondernomen worden om terug een band te smeden tussen alle Belgen die in de rurale ontwikkelingsproblematiek actief zijn.

Maar er is meer, we stellen vast dat er ook vele Afrikaanse, Aziatische en Amerikaanse oud-studenten van Belgische universiteiten en hogescholen overal ter

LETTRE DU PRESIDENT

Pourquoi Agri-Overseas et Tropicultura?

Combien d'anciens agronomes, ingénieurs et techniciens, vétérinaires, hommes du terrain et missionnaires concernés par le développement rural «avant la lettre» se sont souvenus avec une certaine nostalgie du «Bulletin Agricole du Congo Belge et du Ruanda-Urundi» fusionné avec le «Bulletin de l'I.N.E.A.C.» depuis 1952. Il a disparu en 1961. Cette revue, à la fois scientifique et de haute vulgarisation paraissait tous les deux mois. Celle-ci n'était pas seulement l'organe dans lequel leurs études et observations réalisées dans des conditions parfois difficiles en Afrique Centrale, étaient bienvenues, mais était aussi le moyen qui leur permit de forger un lien, même invisible, pour réfléchir, travailler ensemble à l'élévation de l'homme dans l'univers tropical.

A la fin des années cinquante, l'apport intellectuel sur le seul plan agronomique tropical du «Bulletin Agricole» remplissait annuellement quelques 1.800 pages. Parue pour la première fois en 1910, cette revue s'est muée au cours de nombreuses années en une revue tropicale faisant autorité dans les milieux agricoles internationaux. Tous les agronomes belges, travaillant à cette époque dans les régions tropicales, ont vu avec regret disparaître «leur» BULLETIN.

Vingt ans se sont écoulés depuis. De nombreux auteurs de cette époque ne sont malheureusement plus de ce monde; d'autres ont dû par la force des choses, se réorienter vers d'autres horizons. D'autres encore, mais en minorité, sont restés en contact avec l'agronomie et l'élevage dans le tiers-monde, soit par l'enseignement, soit par des institutions internationales comme la F.A.O., ou comme coopérants dans des projets multi- ou bilatéraux. Mais ceux qui restent forment une minorité qui disparaîtra bientôt.

Les jeunes, des centaines de nouveaux chercheurs et techniciens belges, sont dispersés sur les cinq continents. Des représentants de plus de vingt nouvelles promotions ont été envoyés dans le monde entier depuis la disparition du «Bulletin Agricole». Ils ignorent le «Bulletin», et, plus grave, ils ne se connaissent plus. Ils ne savent plus qui est qui, où se trouvent leurs anciens compagnons d'études, ce qu'ils font...

Les nombreux contacts avec les gens sur le terrain nous ont fait prendre conscience du fait qu'il faut entreprendre quelque chose pour forger à nouveau le lien entre tous les Belges occupés dans le domaine du développement rural.

Mais il faut plus! Nous constatons que nombre d'anciens étudiants africains, asiatiques et américains des universités et diverses écoles supérieures belges

wereld op de bres staan in de landbouwsektor; ook deze vragen niet meer dan in kontakt te kunnen blijven met hun vroegere leermeesters en studiemakkers.

Voor al dezen kan een orgaan, gekopieerd op het vroegere «Bulletin Agricole» het middel zijn om naar buiten te treden en zich kenbaar te maken. Na vruchtbare kontakten met de diverse faculteiten der Landbouwwetenschappen, met de faculteiten van Diergeneeskunde en met de verantwoordelijke autoriteiten van het A.B.O.S., werd besloten opnieuw van start te gaan met een tijdschrift «TROPICULTURA», dat zal beheerd worden door een speciaal daartoe opgerichte V.Z.W. «AGRI-OVERSEAS».

De gelegenheid die mij hier geboden wordt wil ik aangrijpen om een warme oproep te doen tot alle Belgen en oud-studenten uit onze Belgische instellingen, die in het moederland of in de tropen en subtropen aan het werk zijn in de landbouw en de veeteelt, en dat in de brede zin van het woord geïnterpreteerd, om mee te werken aan «TROPICULTURA» door observaties te doen of experimenten op te zetten, door rapporten te herschrijven om alzo de nodige artikels te bezorgen die het tijdschrift zullen doen leven.

Zo zullen we, allen te samen, Belgen en oud-studenten uit België, kunnen bijdragen tot het smeden van een broederband tussen de mensen die, vanuit België, het beste van zichzelf geven ten bate van de Derde Wereld. «Agri-Overseas» rekent op U.

Prof. Dr. J. MORTELMANS
*Instituut voor Tropische Geneeskunde
Antwerpen
Afdeling Diergeneeskunde en
Zoötechniek*

œuvrent dans le domaine agricole, dans le monde entier. Eux aussi demandent à pouvoir garder le contact avec leurs anciens professeurs et compagnons d'études.

Pour tous ces jeunes un organe copié sur l'ancien «Bulletin Agricole» pourrait être un moyen de se faire connaître et de sortir de leur petit monde. Après avoir eu des contacts fructueux avec les différentes facultés de sciences agronomiques et de médecine vétérinaire ainsi qu'avec les autorités responsables de l'A.G.C.D., il a été décidé de la publication d'une nouvelle revue, «TROPICULTURA», laquelle sera gérée par une A.S.B.L. «AGRI-OVERSEAS» spécialement fondée à cette occasion.

Je saisis l'occasion qui m'est offerte pour lancer un appel à tous, anciens étudiants belges et étrangers de nos institutions nationales travaillant en Belgique ou sous les tropiques, dans le secteur agricole au sens le plus large du mot, en leur proposant des expérimentations; je veux également les inviter à adapter certains de leurs rapports pour en distiller des articles à publier dans la revue.

De cette façon, nous pourrions tous ensemble, Belges et anciens étudiants de nos institutions belges, contribuer à forger un lien de fraternité entre les gens qui, ayant la Belgique pour trait d'union, veulent donner le meilleur d'eux-mêmes en faveur du Tiers-Monde.

Prof. Dr. J. MORTELMANS
*Institut de Médecine Tropicale
d'Antwerpen
Département de Production et Santé
Animale.*